



**בבית הדין הצבאי המחוזי**

**במחוז שיפוטי צפון**

**בפני:**

**סא"ל טלי פריד - אב"ד**

**סרן אירה דהן - שופטת**

**רס"ן אליהו לוי - שופט**

**בעניין: התובע הצבאי**

**(ע"י ב"כ, סרן אור פריס)**

**נגד**

**מ/XXX סרן ג' פ'**

**(ע"י ב"כ, עו"ד זכי כמאל; עו"ד אורלי שושני)**

**ב/XXX סמ"ר ע' מ'**

**(ע"י ב"כ, רס"ן רינת לוי מוסקוביץ; עו"ד גיל משה (מיל'))**

**הכרעת - דין (נאשם 1)**

על-פי הודאתו, מורשע הנאשם 1 בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן, שעניינה התנהגות שאינה הולמת, לפי סעיף 130 לחוק השיפוט הצבאי התשט"ו-1955, בהתאם לכתב האישום המתוקן ולפרטים הנוספים.

ניתן והודע היום, 24 ביולי 2016, י"ח בתמוז התשע"ו, בפומבי ובמעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים.

שופטת

אב"ד

שופט

**הכרעת דין (נאשם 2)**

התביעה הגישה כתב אישום מתוקן נגד נאשם 1 בלבד, תוך שהיא מציינת כי ביחס לנאשם 2 המשמעות היא ביטול כתב האישום. לפיכך, ביקשה ההגנה לזכות את הנאשם והתביעה הסכימה לבקשה זו.

**בנסיבות אלו, אנו מזכים את נאשם 2 מהעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום.**

**ניתן והודע היום, 24 ביולי 2016, י"ח בתמוז התשע"ו, בפומבי ובמעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים.**

שופט	אב"ד	שופט
------	------	------

**גזר - דין**

תחילתו של הליך זה בכתב אישום חמור שהוגש נגד הנאשם ונגד חייל נוסף, בדצמבר 2014, וייחס להם עבירות של התעללות והדחה בחקירה בגין מעשים שאירעו שנה וחצי קודם לכן, ביוני 2013.

בחלוף למעלה משלוש שנים ממועד האירועים, ישיבות רבות ושורה ארוכה של עדים, הוגש הבוקר כתב אישום מתוקן, במסגרתו יוחסה לנאשם 1 (ולו בלבד) עבירה שעניינה התנהגות שאינה הולמת, בה הודה בפנינו.

משעה שהוגש כתב האישום המתוקן, ולצידו פרטים נוספים מוסכמים, כחלק מהסדר הטיעון, אל לבית הדין להיזקק, אלא לפרטים שהוצגו בפניו כחלק מהסדר הטיעון, ועליו להתעלם ממסכת הראיות שנשמעה טרם הצגת ההסדר (ראו ע"פ 264/81 לוי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה(3) 659, 662 וכן ע/74/09 תא"ל תמיר נ' התצ"ר).

לאורה של הלכה זו, נביא את תיאור נסיבות העבירה. הנאשם, קצין בחיל המשטרה הצבאית, שימש בעת הרלבנטית כמפקד מתקן המעצר הפיקודי XXX. המתלונן שהה במתקן זה כחבוש. ביום 29/06/2013 התרחשה קטטה בין המתלונן לחבוש אחר, בעקבותיה הוזעק הנאשם מביתו. מאחר והמתלונן סרב להיכנס לתאו, אזק אותו הנאשם והכניסו לתא המעצר. לאחר חילופי דברים ביניהם, אמר המתלונן שהוא "מעדיף למות" מאשר להישאר במעצר, והנאשם הגיב: "מה להביא לך? סכין? אקדח? חבל? מה אתה צריך? אני אביא לך". בהמשך, ניסה המתלונן לשים קץ לחייו בתלייה בתאו, פונה לבית חולים, קיבל טיפול רפואי והוחזר למעצר. הנאשם הורה להשגיח על המתלונן ובבוקר יום 30/06/2013 הוא הועבר לבס"כ XXX להמשך ריצוי עונשו.

הצדדים עתרו במשותף להטיל על הנאשם פיצויים למתלונן בסכום של 1,500 ש"ח. באשר ליתר רכיבי הענישה, עתרה התביעה להטיל מאסר מותנה בגין עבירת איומים ואילו הסנגור עתר להסתפק בניזיפה.

התובע, בטיעונו, הדגיש כי לאורך ניהול התיק צפו ועלו קשיים ראייתיים אובייקטיביים, בעקבותיהם תוקן כתב האישום, ובהתאם לכך העתירה לעניין העונש היא מתונה.

האמירה בה כשל הנאשם, לגישת התובע, היא אמירה חמורה וקשה, אשר נאמרה בפניו של חבוש שביטא כוונות אבדניות. על אף שמוסכם שאין קשר סיבתי בין אמירתו של הנאשם לבין הניסיון האבדני שביצע המתלונן, עדיין יש לראותה בחומרה, מאחר ונאמרה על ידי מי אשר נושא דרגות קצונה ושימש כמפקדו של הנאשם במתקן המעצר. התביעה ראתה לנגד עיניה את חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, את השיהוי בהגשת כתב האישום ואת עינוי הדין שנגרם לנאשם, ועל כן סבורה שניתן להסתפק בעונש הצופה פני עתיד.

ההגנה מצידה סבורה כי בחינה של כתב האישום המקורי, אל מול כתב האישום המתוקן, מלמדת כי נותרה בו אמירה אחת בודדה, שולית ומינורית, בבחינת "ההר הוליד עכבר". מחדלי חקירה ושגיאות מצד הגוף החוקר ומצד התביעה הצבאית, הובילו, לגישת ההגנה, להגשת כתב אישום חמור במיוחד, אשר גרם לנאשם עינוי דין מתמשך, שעה שהוא כבר אזרח ועושה את צעדיו הראשונים באזרחות. בנסיבות אלו, ומשהעבירה אשר נותרה בכתב האישום היא משמעתית באופייה, ניתן להסתפק בניזיפה בלבד, לצד פיצויים למתלונן.

שקלנו את טיעוני הצדדים ומצאנו כי הצדק עם ההגנה.

אכן, האמירה בה כשל הנאשם היא בעלת חומרה, שעה שהיא נאמרת מצידו של מפקד, קצין בדרגת סרן, כלפי חבוש שהשמיע איומים אובדניים. אין מקום להתבטאויות מעין אלו מצד מפקד, וודאי שלא בנסיבות של מעצר וסיכון אבדני.

דא עקא, שאין חולק כי ברקע אמירתו האבדנית של המתלונן ניצבו אירועים אחרים (תלונת המתלונן ביחס לחבושים אחרים, כמצוין בפרטים הנוספים, וכן אירוע אלימות עם חבוש אחר, כמצוין בכתב האישום) והתובע הבהיר בטיעונו שמוסכם כי אין קשר סיבתי בין אמירתו של הנאשם לבין הניסיון האבדני. כמו כן, ברי כי לא עמדה מאחורי דברי הנאשם כוונה לספק למתלונן אמצעים כלשהם, אלא הם נאמרו **כהתרסה בלבד** אל מול דברי המתלונן.

אילו היה הנאשם עומד לדין בגין אמירה זו בלבד, סמוך לאחר האירוע, שיקולי הענישה היו מובילים לתוצאה שונה, אולם אלו אינם פני הדברים.

אנו מצויים כיום למעלה משלוש שנים מאז העבירה. הנאשם סיים את שירותו הצבאי באוגוסט 2013 וזכה לשבחים רבים מצד מפקדו (ראו סע'1). מאז שחרורו החל לימודים אקדמיים, נשא אישה וכעת הוא מצפה לילד. לאורך תקופה ארוכה זו רבצה מעליו עננה כבדה, בדמות החקירה הפלילית והאישומים החמורים שיוחסו לו בכתב האישום המקורי. הקשיים הראייתיים שעלו במהלך ניהול המשפט הובילו את התביעה להגשת כתב האישום

המתוקן, אשר כולל שריד אחד בלבד, מינורי באופן יחסי, מכתב האישום המקורי. מדובר, איפוא, בעינוי דין משמעותי, לאורך תקופה, אשר סיומו באימוץ גרסת הנאשם. חלק נכבד מן התקופה שחלפה מאז האירוע רובץ לפתחה של התביעה, אשר הגישה את כתב האישום בשיהוי ניכר של כשנה וחצי. לא בכדי בחר התובע לציין גם שיקולים אלו.

להשתלשלות אירועים ייחודית זו משקל של ממש בעת גזירת עונשו של הנאשם. לעתירת התביעה להטיל על הנאשם מאסר מותנה בגין עבירת איומים אין אחיזה בעובדות המקרה. הנאשם לא השמיע איומים כלפי המתלונן ולא מצאנו טעם להטיל עליו עונש צופה פני עתיד בגין עבירה מעין זו. האמירה בה כשל הנאשם מהווה חריגה מנורמות ההתנהגות המצופות מקצין במעמדו ובתפקידו, וזוהי גם העבירה בה הורשע. לכל היותר, ניתן היה לשקול להטיל מאסר מותנה בגין עבירת התנהגות שאינה הולמת.

מאחר ומדובר ב'עבירת סל', מאחר וחלפו למעלה משלוש שנים מאז ביצועה ומאחר ולא סברנו כי תכלית הענישה שעניינה הרתעה מצדיקה זאת, נמנענו מהטלת עונש צופה פני עתיד.

חלף זאת, מצאנו לקבל את טענת ההגנה, כי העונש הראוי בגין העבירה האמורה, בשים לב לאופייה, לנסיבותיה המיוחדות ובעיקר לחלוף הזמן ולעינוי הדין, הוא נזיפה.

לאור האמור, אנו גוזרים על הנאשם את העונשים הבאים:

1. נזיפה.
2. פיצויים למתלונן בסך אלף וחמש מאות (1,500) ש"ח, אשר ישולמו על-ידי הנאשם לא יאוחר מיום 01/09/2016, בהתאם לפרטי חשבון בנק שתמסור התביעה לבאי כוחו.

ניתן והודע היום, 24 ביולי 2016, י"ח בתמוז התשע"ו, בפומבי ובמעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים.

זכות ערעור כחוק.

שופט		אב"ד	שופט
מהמקור	נכון	העתק	
עמוס	רחלי	רס"ן	
הדין	בית	ק'	

נערך על ידי ע.ס.  
בתאריך 28/08/2016  
חתימת המגיה: